

величество пратилъ особенъ човеќъ въ селото казаната трудолюбива дѣвойка за да ѝ каже: цера, който ношувалъ въ вашия домъ, е сѫщия Петъръ Михайловъ, когото си искала да види. При всичко че пословицата казва: Богъ високъ царь далеко, молитвите и желанията обаче на кого могатъ да са испълннатъ. За службата на съти баща негово величество благоизволи да възстанови пенсията му, а тебъ, като на достойна дѣница праща петстотинъ рубли, съ които да можеш да задоминишъ.“

Господаря, не слѣдъ много време видѣлъ щата тазъ дѣвойка, жена на единъ богатъ оринъ отъ русската флота.

78.

Слугата и господаря.

Между многото пратени въ чужди страни Русси за да изучатъ художествата, разните дѣлия и търговии, са находилъ и единъ богатъ синъ, именуемъ Спаториевъ. Стария Спата при испрашанието на сина си, му далъ единъ ренъ и уменъ слуга, който билъ дълженъ да слугува на младия си господаръ.

Слугата никога почти не оставялъ самъ, отдавлявалъ отъ господаря си; той въ сѫщето са ползвувалъ отъ уроцитъ, които са преподавана другите ученици, а найвече въ морските науки, които билъ пратенъ господаря му. Спаториевъ малъ голъма рѣвность за да са учи; той, и нѣмалъ желание и способности, или по причини други нѣкои предубѣждения, като богатъ дворянъ